

Uchwała Nr X/82/95
Rady Miejskiej Starogardu Gdańskiego
z dnia 26 stycznia 1995 r.

w sprawie ograniczenia czasu pracy sklepu delikatesowego „NON-STOP” po rozpatrzeniu wezwania do uchylenia uchwały.

Na podstawie art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990r.o samorządzie terytorialnym (Dz.U. Nr 16, poz. 95 z 1990 r.; zmiany: Dz.U. Nr 32, poz. 191 z 1990 r., Dz.U. 34, poz. 199 z 1990 r., Dz.U. 43, poz. 253 z 1990 r., Dz.U. Nr 89, poz. 518 z 1990 r., Dz.U. Nr 4, poz. 18 z 1991 r., Dz.U. Nr 110, poz. 473 z 1991 r., Dz.U. Nr 85, poz. 428 z 1992 r., Dz.U. Nr 100, poz. 499 z 1992 r., Dz.U. Nr 17, poz. 78 z 1993 r.) - Rada Miejska uchwala co następuje:

§ 1

Nie uznaje się wezwania pełnomocnika Pana Jana Koszałki - z dnia 16 grudnia 1994 r. do uchylenia uchwały Nr VIII/54/94 Rady Miejskiej Starogardu Gdańskiego z dnia 1 grudnia 1994 r. w sprawie ograniczenia czasu pracy sklepu delikatesowego NON-STOP po rozpatrzeniu wezwania do uchylenia uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miejskiemu.

§ 3

1. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej
Starogardu Gdańskiego

Roman Klin

Uzasadnienie:

- Rada Miejska w dniu 1 grudnia 1994 r. podjęła uchwałę w sprawie ograniczenia czasu pracy sklepu „NON-STOP” przy ul. Sambora 7 z uwagi na zakłócanie spokoju oraz ciszy nocnej w okolicach sklepu co pozostaje w związku przyczynowym z jego działalnością.

W/w uchwały - mylnie adresowane do Zarządu Miejskiego - podważył pełnomocnik Jana Koszałki właściciela sklepu podnosząc naruszenie prawa przez organy Gminy, a mianowicie:

- 1) Naruszenie swobody handlu i ustalenie czasu pracy.
- 2) Wydanie uchwały bez upoważnienia ustawowego.
- 3) Brak dodatknych przesłanek do działania organów Gminy z uwagi na indywidualny charakter sprawy.

W związku z powyższymi zarzutami wezwano organy Gminy do uchylenia uchwały, albowiem w przypadku niezastosowania się do wezwania - uchwała zostanie zaskarżona do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Wezwanie do uchylenia uchwały z uwagi na jej sprzeczności z prawem jest bezzasadne.

Sklep „NON-STOP” na ul. Sambora prowadzi działalność handlową w czasie przekraczającym minimalny czas otwarcia tego rodzaju placówek - określony uchwałą Nr XXVI/209/92 Rady Miejskiej w Starogardzie Gdańskim z dnia 30 kwietnia 1992 r. w sprawie otwierania i zamykania placówek handlu detalicznego, zakładów gastronomicznych i zakładów usługowych dla ludności.

Od dłuższego czasu mieszkańcy budynku, w którym mieści się sklep, jak również mieszkańcy budynków sąsiednich skarżą się na fakt zakłócania ciszy nocnej, spokoju i porządku poprzez głośne zachowywanie się ludzi opuszczających sklep i spożywających w jego najbliższej okolicy alkohol.

Dowód: pismo mieszkańców.

W sprawie prowadzone postępowanie administracyjne potwierdza stawiane zarzuty, co oznacza, iż zakłócanie spokoju i ciszy nocnej pozostaje w związku przyczynowym z działalnością sklepu, co uzasadnia podjęcie decyzji o ograniczeniu godzin handlu.

Art. XII, 1 przepisów wprowadzających kodeks pracy stanowi: „Dni godziny otwierania i zamykania placówek handlu detalicznego, zakładów gastronomicznych i zakładów usługowych określa Gmina”.

Organem tym zgodnie z art. 18, ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym - jest Rada Gminy. Rada Gminy nie jest w tym zakresie ograniczona innymi przepisami prawa.

Obowiązuje aktualnie uchwała Nr XXVI/209/92 z dnia 30 kwietnia 1992 r. przyjmująca zasadę swobodnego ustalania czasu pracy przez właściciela placówki (6), a jednocześnie ustalająca minimalny czas pracy w celu stworzenia możliwości zaopatrzenia się w niezbędne towary przez ludność.

W przypadku jednak naruszenia przepisów dotyczących bezpieczeństwa, spokoju lub ciszy istnieje możliwość ograniczenia czasu pracy i ustalenia godzin otwarcia placówki.

Należy podkreślić, że Rada Miejska ma prawo w każdym czasie dokonać zmiany ustanowionego przepisu i przyjąć inne rozwiązanie co oznacza, że uchwała z dnia 10 listopada 1994 r. jest zgodna z prawem.

Zasada swobody i wolności - w tym przypadku handlu - nie jest nieograniczona. Granicę tej swobody i wolności stanowi w tym przypadku prawo do spokoju mieszkańców. Skoro sklep swoją działalnością prowadzi do naruszenia zasady - prawa do spokoju - to nie może powoływać się na prawo swobody prowadzenia handlu.

Nie zachodzi tutaj przekroczenie uprawnień przez Zarząd Miejski, albowiem decyzję podjęła Rada - zatwierdzając przedstawiony przez Zarząd projekt. Należy nadmienić, że ograniczenie obowiązuje dopiero od daty podjęcia uchwały przez Radę - co przesądza o tym, że uchwała Zarządu nie jest zarządzeniem porządkowym wydanym z naruszeniem art. 40, ust. 3 ustawy.

Skarga sugeruje brak podstaw do zmiany uchwały o czasie pracy z tej przyczyny, że ma ona charakter jednostkowy, a zatem powinna zostać sprawa rozpoznana w postępowaniu administracyjnym.

Jest to pogląd błędny.

Przed wszystkim adresem uchwały nie jest tylko Pan Koszałka, lecz również mieszkańcy budynków.

Nie może budzić wątpliwości fakt, że niniejsza sprawa jest sprawą z zakresu administracji publicznej. Formę i tryb rozstrzygnięcia wyznaczają przepisy prawa materialnego (por. wyrok NSA z 26.11.1991 r. SA/Wr. 1010/92 ONSA z. 1/92 poz. 10).

Przepisy prawa materialnego (art. XII przep. wpr. kodeks pracy) jednoznacznie stwierdzają, że czas pracy placówek określa Gmina. Czyni to w formie stanowienia przepisów prawa miejscowego, a zatem również jeżeli dokonuje zmiany czasu pracy nawet konkretnie oznaczonej placówki dokonuje tego w tym samym trybie i formie.

Nie można również w żaden sposób podzielić poglądu o niedopuszczalności postępowania egzekucyjnego w niniejszej sprawie.

Zgodnie z art. 21 pkt 3 w związku z art. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tekst jednolity: Dz.U. Nr 36 z 1991 r. poz. 161 z późn. zm.) egzekucji wynikają obowiązki o charakterze niepieniężnym wynikające bezpośrednio z przepisów prawa, dotyczy to również prawa lokalnego.

Przewodniczący Rady Miejskiej
Starogardu Gdańskiego

Roman Klin